ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

'Αριθμὸς φύλλου 187 **1917** 'Εν 'Αθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Διὰ τὰ Τεύχη ἐτησίως ..... δραχ. 15
Διὰ τὰ Παραρτήματα ἐτησίως ..... » 15
Δι' ὁλόκληρον τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ..... » 25
Ἡ συνδρομὴ ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε προπληρωτέα.

Διὰ δημοσιεύσεις δικαστικῶν πράξεων κλπ. ὁ στίχος λεπτὰ 0.55
Διὰ καταστατικὰ κλπ. κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης δραχ. 12.50
Αἱ πληρωμαὶ διὰ συνδρομὰς καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, προσαγομένου κατόπιν εἰς τὸ 'Εθνικὸν Τυπογραφεῖον τοῦ οἰκείου διπλοτύπου πληρωμῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 834 περὶ ἐπεκτάσεως καθ' ὅλον τὸ Κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 173 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως «περὶ παροχῆς ἐπιμισθίου εἰς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, εἰς οὓς ἀνατίθεται προσωρινῶς ἐκτὸς τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ ἑτέρα δημοσία ὀργανικὴ ὑπηρεσία... 1
Νόμος 835 περὶ ἀναθέσεως εἰς τοὺς οἰκον. ἐφόρους τῶν καθηκόντων τῶν ταμιῶν ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν καὶ τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων ἀνωνύμων καὶ ἑτερορρύθμων μετοχικῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν ἐν γένει ἑταιρειῶν. 2
Νόμος 836 περὶ δασμολογικῶν μεταβολῶν. 3
Νόμος 837 περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀπελεύσεως εἰσαγωγῆς χάρτου πρὸς τύπωσιν ἐφημερίδων». 4
Νόμος 838 περὶ ἐπεκτάσεως καθ' ὅλον τὸ Κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1173 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως «περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως εἰς Ὑπουργοὺς ἢ Συμβούλους ἐξερχομένους εἰς περιοδείαν». 5
Νόμος 839 περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1917 ὑπ' ἀριθ. 1375 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης. 6
Νόμος 840 περὶ ἐφαρμογῆς τῆς προσωρινῆς φορολογίας τῶν ἀκινήτων κτηνῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1917 καὶ περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τῶν δηλώσεων ἀκινήτων κτηνῶν καὶ μεγάλων ζώων. 7
Νόμος 841 περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 4 καὶ 6 τοῦ νόμου 604. 8
Νόμος 842 περὶ ἀπαλλαγῶν ἐνομικαστῶν φόρου δεκάτης καὶ ἄλλων διαφόρων φόρων καὶ προσθέτων τῶν χρήσεων 1915 καὶ 1916, ὡς καὶ περὶ ἀπαλλαγῶν ἐκ στρατευθέντων ἐφέδρων καὶ ἄλλων φορολογουμένων ἀπὸ διαφόρων φόρων, λόγῳ ζημιῶν ἐκ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ θεομηνίας κλπ. 9
Νόμος 843 περὶ συστάσεως «Διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τοῦ Δασμολογίου καὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων». 10
Νόμος 846 περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου τῶν ἐργασιῶν τῶν νομοπαρασκευαστικῶν Ἐπιτροπειῶν καὶ ἀνασυγκροτήσεως αὐτῶν. 11
Νμος 847 περὶ φυλακῶν. 12

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ ἐπεκτάσεως καθ' ὅλον τὸ Κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 173 διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως «περὶ παροχῆς ἐπιμισθίου εἰς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους εἰς οὓς ἀνατίθεται προσωρινῶς ἐκτὸς τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ ἑτέρα δημοσία ὀργανικὴ ὑπηρεσία».

Νόμος 834

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίσομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Ἐπεκτείνεται καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἡ ἰσχὺς τοῦ κατωτέρω παρατιθεμένου ὑπ' ἀριθ. 173 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως περὶ παροχῆς ἐπιμισθίου εἰς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, εἰς οὓς ἀνατίθεται προσωρινῶς ἐκτὸς τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας αὐτῶν, καὶ ἑτέρα δημοσία ὀργανικὴ ὑπηρεσία» ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ παροχῆς ἐπιμισθίου εἰς Οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, εἰς οὓς ἀνατίθεται προσωρινῶς ἐκτὸς τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας αὐτῶν, καὶ ἑτέρα δημοσία ὀργανικὴ ὑπηρεσία.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ 173

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἡμῶν Συμβούλου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Εἰς πάντα Οἰκονομικὸν ὑπάλληλον τακτικὸν ἢ ἔκτακτον, διευθύνοντα εἴτε ἐκ τοποθετήσεως, εἴτε ἐξ ἀποσπάσεως ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν πρὸς ταύτῃ ἀνατίθεται προσωρινῶς καὶ ἑτέρα ὀργανικὴ τοιαύτη, παρέχομεν ἐπιμίσθιον ἑνὸς τετάρτου τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ τῆς νέας ἀνατιθεμένης ὑπηρεσίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Σύμβουλον ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1916.

Ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ,
ΠΑΝ. ΔΑΓΚΛΗΣ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1917

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

---

(2)

Περὶ ἀναθέσεως εἰς τοὺς οἰκον. ἐφόρους τῶν καθηκόντων τῶν ταμιῶν ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν καὶ τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων ἀνωνύμων καὶ ἑτερορρύθμων μετοχικῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν ἐν γένει ἑταιρειῶν.

Νόμος 835

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ δυνάμει τῶν νόμων:

α') ΑΧΚΕ' (1887) «περὶ τελῶν χαρτοσήμου».

β') ΓΤΨΓ' (1909) «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν κινητῶν ἀξιῶν».

γ') ΓΥΨΣ' (1910) «περὶ ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν».

δ') ΓΧΜΣ' (1910) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν».

ε') ΓΧΞΖ' (1910) «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους».

ἀνατεθειμένα εἰς τοὺς ταμίας καθήκοντα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραλαβὴν τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἑταιριῶν καὶ τῶν περιληπτικῶν καταστάσεων τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν, τὸν ἔλεγχον τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων, τὸν προσδιορισμὸν τοῦ μὴ καταβληθέντος φόρου καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ νόμον προστίμου ἀνατίθενται ἐφεξῆς εἰς τοὺς Οἰκον. Ἐφόρους.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2658 τῆς 31 Μαΐου 1917 Διάταγμα τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης «περὶ ἀναθέσεως εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους τῶν καθηκόντων Ταμιῶν, ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν καὶ τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων ἀνωνύμων, ἑτερορρύθμων μετοχικῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν ἐν γένει Ἑταιριῶν» καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1917

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

---

(3)

Περὶ δασμολογικῶν μεταβολῶν.

Νόμος 836

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἐδάφιον α' τῆς κλάσεως 13 τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου προστίθενται αἱ λέξεις «καθὼς καὶ ἰχθύες ἁλίπαστοι (συναγρὶς κλπ.), χρήζοντες μαγειρικῆς παρασκευῆς πρὸς βρῶσιν».

Εἰς τὸ ἐδάφιον α' τῆς κλάσεως 58 μετὰ τὰς λέξεις «δι' ἀμπέλους» προστίθενται αἱ λέξεις «πίσσα, ὑγρὰ ἢ ξηρὰ (κατράμιον καὶ μπλὰκ Ἀγγλικόν)», διαγραφόμεναι ἐκ τοῦ ἐδαφίου β' τῆς αὐτῆς κλάσεως.

Τὸ συμβατικὸν τέλος τῆς κλάσεως 106 ἐλαττοῦται ἀπὸ δραχ. 72.50 εἰς δραχ. 50 ἀνὰ 100 ὀκάδες.

Ἡ ἐν τῇ σημειώσει τῇ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 554 ἀναγραφομένη προθεσμία μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1917 παρατείνεται μέχρι τῆς λήξεως ἑνὸς ἔτους μετὰ τὸ πέρας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

Ἡ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 647 τασσομένη μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1917 προθεσμία διὰ τὴν ἐν ταῖς νέαις Χώραις ἰσχὺν τοῦ ἐκ λεπτῶν 80 εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῆς βύνης καὶ ἡ ἀντίστοιχος αὐτῇ προθεσμία, ἡ καθωρισμένη ἐν § 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, παρατείνονται μέχρι τέλους τοῦ ἑπομένου τῇ λήξει τοῦ πολέμου ἔτους.

Ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς τῶν ἐν ἐδ. ς' τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 364 ἀναφερομένων «ἀποκομμάτων δορῶν ἐν γένει, ἑκάστων τῶν ὁποίων νὰ μὴ δύναται νὰ ἀποτελέσῃ αὐτοτελὲς εἶδος» καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

Εἴδη, εἰσαγόμενα ἐκ Τουρκίας καὶ τῶν ὁμόρων τοῦ Βασιλείου χωρῶν παρ' ὁμογενῶν, κατερχομένων πρὸς ἐγκατάστασιν ἐν Ἑλλάδι, ὑποβάλλονται, εἰδικῇ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὸ κατὰ τὸ δασμολόγιον τέλος, ἠλαττωμένον κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τό, κατὰ τὴν εἰς τὰς χώρας ἐκείνας εἰσαγωγήν, καταβληθὲν τέλος, ἐπὶ τῇ βάσει

πιστοποιήσεως τῆς προϋφενιστῆς ἀρχῆς ἢ ἄλλης ἀποδείξεως περὶ τῆς προελεύσεως τῶν εἰδῶν τούτων.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται προσωρινῶς, ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ἄνευ πληρωμῆς εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ θηλέων μεγάλων καὶ μικρῶν ζώων, ὡς καί ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν δεδομένων ἄχρι τοῦδε ἐγγυήσεων, διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴν θηλέων μεγάλων καὶ μικρῶν ζώων. Διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος ὁρισθήσεται ὁ χρόνος, καθ' ὃν θέλει παύσει ἡ ἐφαρμογὴ τῆς προσωρινῆς ταύτης διατάξεως. Ἐπιτρέπεται δὲ ἡ διὰ Β. Διατάγματος ἐπαναφορὰ ἐν ἰσχύι τῆς αὐτῆς προσωρινῆς διατάξεως, ἐφ' ὡρισμένον χρόνον.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάταξις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν ἐφαρμόζονται·

α') Ἐπὶ τῶν εἰδῶν, τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῆς ἐλευθέρας ζώνης, τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν καὶ ἐν γένει ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως, τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη, τὰ ἰσχύοντα καθ' ἣν ἡμέραν κατετέθη ἡ διασάφησις εἰσαγωγῆς ἢ, ἐπὶ εἰδῶν, ἐν ἀποταμιεύσει, ἡ αἴτησις ἀναλώσεως. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐὰν τὸ ἐμπόρευμα, καθ' ἣν ἡμέραν παρεδόθη ἡ διασάφησις, δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὰς τελωνιακὰς, ἢ τὰς ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Τελωνείου, ἀποθήκας, ἢ δὲν εὑρίσκετο ἐπὶ πλοίου ναυλοχοῦντος ἐν τῷ λιμένι, ἤ, ἐάν, καταθείσης τῆς διασαφήσεως ἢ τῆς αἰτήσεως ἀναλώσεως, δὲν κατεβλήθησαν τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐξ ἀμελείας ἢ ὑπαιτιότητος τοῦ καταθέσαντος τὴν διασάφησιν ἢ τὴν αἴτησιν ἀναλώσεως, ἤ, ἐὰν τὰ ἰσχύοντα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐπὶ ἐκτελωνισθέντων εἰδῶν ἀνήκοντα εἰσαγωγικὰ τέλη εἶναι ἐλάσσονα τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως τῆς διασαφήσεως ἢ τῆς αἰτήσεως ἀναλώσεως ἰσχυόντων, λαμβάνεται ὡς βάσις τὸ τέλος τὸ ἰσχῦον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς· καὶ

β') Ἐπὶ τῶν εἰδῶν, τῶν εἰσαχθέντων ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ καὶ μὴ ἐπανεξαχθέντων, τὰ τέλη τὰ ἰσχύοντα κατὰ τὴν λῆξιν τῆς νομίμου πρὸς ἐπανεξαγωγὴν προθεσμίας».

Τὰ εἰσπραχθέντα ποσὰ ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ὑποβληθὲν τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1916 εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ἐπιβληθέντος προσθέτου εἰσαγωγικοῦ τέλους ἑνὸς δεκάτου ἐπὶ πλέον ἀναγνωρίζονται ὡς ἔσοδα τοῦ δημοσίου ταμείου, ὁριστικῶς εἰσηγμένα αὐτῷ.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου ιβ' τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«ιβ') Τὰ πρὸς χρῆσιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν δημοτικῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ ὑδραγωγείων εἰσαγόμενα ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους, τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων εἴδη, εἰδικῇ ἑκάστοτε ἀδείᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.»

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται, ὁσάκις ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ὑπὸ διαμετακόμισιν ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς 90 ἀνὰ 100 ὀκάδας, ἵνα διὰ Β. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων καὶ ἰσχυόντων καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἢ εἰς ὡρισμένα διαμερίσματα αὐτοῦ, ὑποβιβάζωνται, διὰ μιᾶς ἢ τμηματικῶς, ἢ καὶ ἀναστέλλωνται ὁλοσχερῶς, τὰ τέλη τῶν ἐν τῇ κλάσει 19 ἀναφερομένου σίτου ἢ σιμιγδάλεως ἐκ σίτου καὶ σικάλεως εἰς κόκκους καὶ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τῆς κλάσεως 21 ἀναφερομένων ἀλεύρων ἐκ σίτου ἢ μή, ἐφ' ὡρισμένον ἢ ἀόριστον χρόνον, νὰ ἐπαναφέρωνται δὲ ἐν ἰσχύι, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, τὰ οὕτως ἐλαττωθέντα ἢ ἐξ ὁλοκλήρου ἀνασταλέντα τέλη.

Ἐπιτρέπεται, διὰ Β. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων, α') νὰ ὑποβιβασθῇ, διὰ μιᾶς ἢ τμηματικῶς, ἕως δραχμῶν μὲν πέντε τὸ συμβατικὸν τέλος τῶν ἐν τῇ κλάσει 19 ἀναφερομένων σίτου καὶ σιμιγδάλεως ἐκ σίτου καὶ σικάλεως εἰς κόκκους, ἕως δραχμῶν δὲ δέκα τὸ συμβατικὸν τέλος τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τῆς κλάσεως 21 ἀναφερομένων ἀλεύρων ἐκ σίτου ἢ μή, καὶ β') νὰ ἐπεκταθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἡ ἰσχὺς τοῦ διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησομένου συμβατικοῦ τούτου τέλους, καθὼς καὶ τοῦ ἀντιστοίχου γενικοῦ τέλους.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται ν' ἀπαλλάσσωνται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ παντὸς ἄλλου ὀφειλομένου τέλους ὅσα τῶν ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ἀποταμιεύσεως ἐναποτεταμιευμένων ἐμπορευμάτων ἢ ὑπὸ διαμετακόμισιν ἀποκειμένων ἐν ἀποθήκαις Τελωνείου ἀποδεδειγμένως κατεστράφησαν, ἢ ἐβλάβησαν, ἢ ὅσα τυχὸν ἐν ταῖς κατὰ τὴν χώραν ἀποθήκαις καταστραφήσονται, ἢ βλαβήσονται, διαρκοῦντος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ὑπὸ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἐκ τύχης ἢ ἀνωτέρας βίας, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Τελωνιακῶν ἀμφισβητήσεων.

Ἐπιτρέπεται προσέτι εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν τελωνιακῶν ἀμφισβητήσεων, ν' ἀπαλλάσσῃ τῶν ὀφειλομένων τελῶν ὑπερημερίας, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὅσα ἐμπορεύματα ἐξ ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων, ἢ ἕνεκεν τῆς ἐπιστρατεύσεως, παρέμειναν εἰς προσωρινὰς ἀποθήκας τελωνείου, ἢ εἰς ἐλεγκτήριον ἢ εἰς ἀποθήκας ἀποταμιεύσεως, καταργουμένου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1820 τῆς 20 Μαρτίου 1917 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ ἐπὶ ἓξ μῆνας μετὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ, νὰ εἰσάγηται διὰ τοῦ τελωνείου Θεσσαλονίκης ἀτελῶς, εἰς ὡρισμένας ποσότητας καὶ καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις ὁρισθησομένας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, πετρέλαιον, ἵνα χρησιμοποιηθῇ ἀποκλειστικῶς πρὸς παραγωγὴν κινητηρίου δυνάμεως παρὰ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἑταιρειῶν τῶν τροχιοδρόμων, τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωταερίου. Ἡ ἀτέλεια αὕτη δύναται νὰ χορηγηθῇ καὶ ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1917.

Ἄρθρον 7.

Τὰ εἰς μεταλλικὸν εἰσπραττόμενα εἰσαγωγικὰ τέλη ἐπιτρέπεται νὰ καταβάλλωνται εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐπὶ τιμῇ ἀρτίᾳ. Συμπληρωματικῶς δὲ μέχρι τοῦ ποσοῦ δρ. πέντε δι' ἑκάστην πληρωμὴν ἐπιτρέπεται καὶ ἡ χρῆσις ἀργυρῶν κερμάτων.

Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ κανονισθῶσι τὰ τοῦ ἀκριβοῦς προσδιορισμοῦ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς, προσθέτως καταβλητέας, κατὰ τὴν ἀντὶ μεταλλικοῦ χρῆσιν τραπεζιτικῶν γραμματίων εἰς τὰς ἐν λόγῳ πληρωμάς.

Ἄρθρον 8.

Διαρκοῦντος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ ἓν ἔτος μετὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ δεδικαιολογημένῃ αἰτήσει, α') νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν παντὸς εἴδους ἀποταμιεύσεως ἢ νὰ παρέχῃ νέαν προθεσμίαν ἀποταμιεύσεως, ἐὰν αὕτη ἔχῃ λήξει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τούτου καὶ β') νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἄνευ πληρωμῆς τοῦ νενομισμένου εἰσαγωγικοῦ τέλους εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπορίων χρησιμοποίησιν τῶν πρὸς ἐναπόθεσιν ἐγχωρίων προϊόντων εἰσαγομένων καὶ εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν τῶν παραληπτῶν εὑρισκομένων ὑπὸ διαμετακόμισιν δυχείων, ἢ νὰ παρέχῃ τὸ πλεονέκτημα τοῦτο καὶ εἰς τὰ οὕτω χρησιμοποιηθέντα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου δοχεῖα, καταργεῖται δὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2488 τῆς 23 Μαΐου 1917 Διάταγμα τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 9.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3, ἡ ἀφορῶσα εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς διὰ νεωτέρου νόμου ἐλαττώσεως τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐπὶ ἀποταμιευ-

θέντων ἢ ἐκτελωνισθέντων εἰδῶν ὀφειλομένων εἰσαγωγικῶν τελῶν, ἐφαρμόζεται ἀναδρομικῶς καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1914 καὶ ἐφεξῆς ὀφειλομένων τοιούτων τελῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἔχουσιν εἰσπραχθῆ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, μὴ ἐπιστρεφομένης τῆς τυχὸν εἰσπραχθείσης ἐπὶ πλέον διαφορᾶς.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ὁρισμῶν τοῦ νόμου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

---

(4)

Περὶ κυρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς χάρτου πρὸς τύπωσιν ἐφημερίδων».

Νόμος 837

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὑφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1916 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς χάρτου πρὸς τύπωσιν ἐφημερίδων», ἔχον ὡς ἑξῆς:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: α') τὸν νόμον ΓΡΠΗ' τῆς 20 Φεβρουαρίου 1907 καὶ τὸ Β. διάταγμα τῆς 27 Φεβρουαρίου 1907 «περὶ τοῦ πρὸς ἔκδοσιν ἐφημερίδος, ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν καὶ δημοσιευμάτων τοῦ Συλλόγου πρὸς ἔκδοσιν ὠφελίμων βιβλίων εἰσαγομένου τυπογραφικοῦ χάρτου», καὶ β') ὅτι ἕνεκεν τῶν παρουσῶν ἐκτάκτως ἀνωμάλων περιστάσεων, κατέστη ἀδύνατος ἡ ἐπὶ τοῦ παρόντος προμήθεια πρὸς ἐκτύπωσιν ἐφημερίδων τυπογραφικοῦ χάρτου, φέροντος ὑδάτινα σημεῖα ἐκ δύο παραλλήλων γραμμῶν, εὐκρινῶς ἐκτυπωμένων καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ φύλλου ἐκ χάρτου καὶ πέντε ἑκατοστῶν τοῦ γαλλικοῦ μέτρου ἀπ' ἀλλήλων ἀπεχουσῶν καὶ ὅτι, ἐπομένως, παρίσταται ἀνάγκη νὰ ληφθῶσιν ἕτερα, ἀντὶ τῶν ὑδατίνων τούτων γραμμῶν, μέτρα ἐλέγχου, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δι' ἐκτυπώσιν τῶν ἐφημερίδων τούτων χρησιμοποιήσεως τοῦ εἰσαχθησομένου ἀτελῶς τυπογραφικοῦ χάρτου, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ φέρῃ τὰ κεκανονισμένα, ὡς προεἴρηται, ὑδάτινα σημεῖα.

Πρυτάνεσι τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Ἐπιτρέπεται ἡ μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1916 διὰ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς, ἀτελὴς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου ιζ' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΓΡΠΗ' (ὑπ' ἀριθ. 3188) τῆς 20 Φεβρουαρίου 1907, εἰσαγωγὴ ποσότητος, μὴ ὑπερβαινούσης τὰ 1903 κυλίνδρων τυπογραφικοῦ χάρτου, μὴ φερόντος τὰ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ προμνησθέντος ἐδαφίου κεκανονισμένα ὑδάτινα σημεῖα, ἀποκλειστικῶς δὲ χρησιμοποιηθησομένου πρὸς τύπωσιν ἐφημερίδων, ἐκδιδομένων ἐν Ἀθήναις, κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατὰ διατυπώσεις, ἐγγυήσεις καὶ ὅρους, κανονισθησομένους δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἀποκλειστικῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ οὕτως εἰσαχθησομένου χάρτου πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν διὰ τῆς ἀδείας ταύτης ὁρισθησομένων ἐφημερίδων.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. διατάγματος, ὅπερ ὑποβληθήσεται ἐν καιρῷ εἰς τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1916.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ *Β.*

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Σπυρ. Π. Λάμπρος

Τὰ μέλη

Ε. Ζαλοκώστας, Τιμολ. Ἠλιόπουλος, Α. Τσέλος, Σωκράτης Τζαννετουλέας, Ν. Χ. Ἀποστολίδης, Ι. Ἀργυρόπουλος, Ν. Δράκος, Ι. Ι. Δαμιανός.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ἴνα, καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐν τῷ νομοθετικῷ Διατάγματι τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1916 τασσομένης διορίας, παρέχηται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος προβλεπομένη ἄδεια ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς χάρτου πρὸς τύπωσιν ἐφημερίδων, ὑπὸ ὅρους, ὑποχρεώσεις καὶ διατυπώσεις, καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος καὶ ἐπὶ ἓξ μῆνας μετὰ τὴν λῆξίν του, ἐγκρίνεται δὲ καὶ πᾶσα τοιαύτη ἄδεια δοθεῖσα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 3.

Ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς τῶν ὑποβληθεισῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσεων περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς, ἢ ἐκ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων τοῦ εἰσαγαγόντος εἰς τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς τὸν χάρτην ἐμπόρου, ἢ ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας αὐτοῦ, ἢ ἐξ οἱωνδήποτε ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, ὅτι ποσότης τοιούτου χάρτου προωρισμένη διὰ λογαριασμὸν ἄλλου παρεδόθη εἰς ἕτερον, διατάσσεται, τῷ κτήσει τοῦ δι' ὃν εἶχε προορισθῇ, διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, ἡ κατάσχεσις τούτου. Ὁ αὐτὸς Πρόεδρος ἀποφαίνεται μετὰ τὴν κατάσχεσιν, καλουμένων καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων, περὶ τῆς παραιτέρω τύχης τοῦ χάρτου τούτου.

Ἄρθρον 4.

Ὁ νόμος οὗτος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(5)

Περὶ ἐπεκτάσεως καθ' ὅλον τὸ Κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1173 διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως «περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως εἰς Ὑπουργοὺς ἢ Συμβούλους ἐξερχομένους εἰς περιοδείαν».

Νόμος 838

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπεκτείνεται καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἡ ἰσχὺς τοῦ κατωτέρω παρατιθεμένου ὑπ' ἀριθ. 1173 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως «περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως εἰς Ὑπουργοὺς ἢ Συμβούλους ἐξερχομένους εἰς περιοδείαν» ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

«Περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως εἰς Ὑπουργοὺς ἢ Συμβούλους, ἐξερχομένους εἰς περιοδείαν».

Διάταγμα 1173

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Συμβούλου ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1ον

Οἱ Ὑπουργοὶ ἢ οἱ Σύμβουλοι οἱ ἕνεκα διαφόρων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν ἐξερχόμενοι εἰς περιοδείαν ἐντὸς τοῦ Κράτους, διαρκείας πλέον τῆς ἡμέρας, δικαιοῦνται εἰς ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν ἓξ δραχμῶν τριάκοντα (30) καὶ εἰς ἀπόληψιν τῶν διὰ ναύλους εἰς ἀτμόπλοια ἢ σιδηροδρόμους καταβληθέντων ὑπ' αὐτῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 2ον.

Ἡ πληρωμὴ τῶν ἀνωτέρω ἐνεργεῖται διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἐκδιδομένου εἰς βάρος τοῦ οἰκείου προϋπολογισμοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεως, ἄνευ οὐδενὸς ἑτέρου δικαιολογητικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 3ον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1916.

Εἰς τὸν αὐτὸν Σύμβουλον ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 16 Ἰανουαρίου 1917.

Ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
ΠΑΝ. ΔΑΓΚΛΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Σύμβουλος
ΜΙΛΤ. Μ. ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗΣ

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(6)

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1917 ὑπ' ἀριθ. 1375 διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης.

Νόμος 839

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον

Καταργεῖται τὸ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1917 ὑπ' ἀριθ. 1375 Διάταγμα τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης «περὶ ὑπαγωγῆς τῆς νήσου Ὕδρας, τῆς δικαιοδοσίας τῆς Οἰκ. Ἐφορίας Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας εἰς τὴν τῆς Οἰκ. Ἐφορίας Σύρου, καὶ τῶν νήσων Κιμώλου, Σίφνου, Σικίνου καὶ Φολεγάνδρου, τῆς δικαιοδοσίας τῆς Οἰκ. Ἐφορίας καὶ Ταμείου Μήλου, εἰς τὴν τῆς Οἰκ. Ἐφορίας καὶ Ταμείου Σύρου».

Ἡ νῆσος Ὕδρα ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Οἰκ. Ἐφορίας Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας, αἱ δὲ νῆσοι Κίμωλος, Σίφνος, Σίκινος καὶ Φολέγανδρος, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Οἰκ. Ἐφορίας καὶ Ταμείου Μήλου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

---

(7)

Περὶ ἐφαρμογῆς τῆς προσωρινῆς φορολογίας τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1917 καὶ περὶ παραπάσεως τῶν προθεσμιῶν τῶν δηλώσεων ἀροτριώντων κτηνῶν καὶ μεγάλων ζώων.

Νόμος 840

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1

Ἡ κατὰ τὸν ΔΛΗ' (4038) νόμον τῆς 31 Ἰανουαρίου 1912 προσωρινὴ φορολογία τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν, ἐφαρμόζεται προσωρινῶς καὶ διὰ τὸν δημόσιον καὶ δημοτικὸν φόρον τῆς χρήσεως 1917 ἐπὶ τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν, τῶν ὁποίων ἐγένετο χρῆσις πρὸς ἀροτρίασιν διὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τοῦ 1917 ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βασιλείᾳ.

Διὰ Β. Διαταγμάτων θέλουσι καθορισθῇ αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 ἐδάφ. 1, 3 καὶ 4 τοῦ προμνημονευθέντος νόμου ΔΛΗ' κατονομαζόμεναι προθεσμίαι καὶ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς βεβαιώσεως.

Ἄρθρον 2.

Αἱ συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1923 τῆς 27 Μαρτίου 1917 Διάταγμα τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Προσωρινῆς Κυβερνήσεως «περὶ ἐφαρμογῆς τῆς προσωρινῆς φορολογίας τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1917» καὶ, ὅπου ἴσχυσε τοῦτο, ταχθεῖσαι διάφοροι προθεσμίαι βεβαιώτεως τοῦ ἐσόδου τούτου παρατείνονται, ὁριζόμεναι ἐφεξῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 14 §§ α' καὶ δ' τοῦ ΓΩΛΑ' (3831) νόμου τοῦ 1911 ἔτους καὶ 2 §§ α' καὶ β' τοῦ νόμου ΔΛΗ' (4038) τοῦ 1912 ἅμα τῇ δηλώσει καταβολὴ τοῦ δημοσίου φόρου περιορίζεται εἰς δραχ. 4.20 κατὰ κτῆνος διὰ τὴν χρῆσιν 1917. Ἐπιτρέπεται δὲ ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ ὁλοκλήρου τοῦ τε δημοσίου καὶ δημοτικοῦ φόρου ἔκπτωσις, ὁρισθησομένη διὰ Β. Διατάγματος, οὐχὶ ἀνωτέρα τοῦ 6ο/ο.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διὰ τοῦ νόμου 722 τοῦ 1916 καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων Β. Διαταγμάτων τῆς 25 Αὐγούστου καὶ 30 Δεκεμβρίου 1916 καὶ 27 Ἰανουαρίου 1917 παρατεθεῖσα προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν ἐμπροθέσμων δηλώσεων ἀροτριώντων κτηνῶν τῶν χρήσεων 1912, 1913, 1914, 1915 καὶ 1916, παρατείνεται ἐκ νέου διὰ μὲν τὰς χρήσεις 1912, 1913, 1914 καὶ 1915 μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1917, διὰ δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ 1916 μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1917. Ἐπὶ ἕνα δὲ μῆνα ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκατέρας τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις ἐκπροθέσμων δηλώσεων.

Ἡ δὲ ἐπίδοσις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ΓΩΛΑ' νόμου καταγγελιῶν κατὰ τῶν μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντων τὰ ἀροτριῶντα κτήνη των τῶν ἐτῶν 1912, 1913, 1914 καὶ 1915 ἐπιτρέπεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1917, διὰ δὲ τὴν χρῆσιν 1916 ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1917.

Διὰ Β.Διαταγμάτων δύνανται νὰ παρατείνωνται αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν φορολογίαν τῆς χρήσεως 1916.

Ἄρθρον 5.

Αἱ διὰ τῶν νόμων 667 τοῦ 1915 καὶ 722 τοῦ 1916 ὁρισθεῖσαι προθεσμίαι πρὸς ἐπίδοσιν ἐμπροθέσμων δηλώσεων τῶν μεγάλων ζώων ἐν τῷ Παλαιῷ Βασιλείῳ τῶν χρήσεων 1913, 1914, 1915 καὶ 1916 παρατείνονται ἐκ νέου μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1917. Ἀπὸ πρώτης δὲ Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1917 ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις καταγγελιῶν κατὰ τῶν μὴ δηλωσάντων τὰ μεγάλα ζῷά των διὰ τὰς φορολογίας ταύτας.

Ἐπίσης παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1917 ἡ προθεσμία τῆς ἐμπροθέσμου δηλώσεως τῶν μεγάλων ζώων ἐν τῷ Παλαιῷ Βασιλείῳ διὰ τὴν φορολογίαν τῆς χρήσεως 1917. Ἀπὸ πρώτης δὲ Δεκεμβρίου 1917 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1918 ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις μηνύσεων κατὰ τῶν μηδόλως δηλωσάντων τὰ μεγάλα ζῷά των διὰ τὴν φορολογίαν ταύτην.

Διὰ Β. Διαταγμάτων δύνανται νὰ παρατείνωνται αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰς χρήσεις 1916 καὶ 1917.

Ἄρθρον 6.

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 §§ γ' καὶ δ' τοῦ νόμου 337 τοῦ 1914 καὶ 2—4 τοῦ νόμου 667 τοῦ 1915 καὶ 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 722 τοῦ 1916 ἐπιδοθεῖσαι καταγγελίαι εἰσὶν ἔγκυροι ὡς πρὸς ἐκείνους οἵτινες δὲν ἤθελον δηλώσει ἐμπροθέσμως ἢ ἐκπροθέσμως τὰ ἀροτριῶντα κτήνη των διὰ τὰς φορολογίας τῶν χρήσεων 1912, 1913, 1914, 1915 καὶ 1916, καὶ τὰ μεγάλα ζῷά των διὰ τὰς χρήσεις 1913—1917 ἐν τῷ Παλαιῷ Βασιλείῳ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων, ἡ δὲ παραγραφὴ αὐτῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν διὰ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου ὁρισθεισῶν πρὸς ἐπίδοσιν τῶν καταγγελιῶν προθεσμιῶν.

Ἔγκυροι δ' ἐπίσης εἰσὶ καὶ αἱ, πρὸ τῆς συζητήσεως τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιδοθεισῶν καταγγελιῶν, ἐπιδοθεῖσαι ἐκπροθέσμοι δηλώσεις, τῶν καταβληθέντων προσθέτων φόρων μὴ ἐπιστρεφομένων.

Αἱ δὲ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι, κατόπιν καταγγελιῶν ἐπὶ παραλείψει δηλώσεως τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν καὶ μεγάλων ζώων διὰ τὰς κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογίας, καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις δὲν ἐκτελοῦνται μόνον ὡς πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἤθελον ἐπιδώσει ἐντὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένων προθεσμιῶν δηλώσεις, ἐμπροθέσμους ἢ ἐκπροθέσμους, ἐπιστρέφεται δὲ εἰς τοὺς καταβάλλοντας ἐκ τούτων τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου.

Ἄρθρον 7.

Διὰ Β. Διατάγματος δύνανται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς κατακχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

---

(8)

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 4 καὶ 6 τοῦ νόμου 604.

Νόμος 841

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

§ 1. Ἀντὶ τῶν ἐν §§ 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 604 τῆς 18 Ἰανουαρίου 1915 ἀναγραφομένων δύο γραφέων α' ἢ β' τάξεως, ὁρίζονται εἷς γραφεὺς α' ἢ β' τάξεως καὶ μία δακτυλογράφος, διοριζομένη κατόπιν διαγωνισμοῦ, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 § 4 τοῦ νόμου 505 διαλαμβανόμενα.

§ 2. Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου 604 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«§ 1. Αἱ διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 6 καὶ τῶν §§ 1 ἕως 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 505 τῆς 19 Δεκεμβρίου 1914, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν».

§ 3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου 505 ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. Τσιριμῶκος

---

(9)

Περὶ ἀπαλλαγῶν ἐνοικιασιῶν φόρου δεκάτης καὶ ἄλλων διαφόρων φόρων καὶ προσόδων τῶν χρήσεων 1915 καὶ 1916, ὡς καὶ περὶ ἀπαλλαγῶν ἐκ στρατευθέντων ἐφέδρων καὶ ἄλλων φορολογουμένων ἀπὸ διαφόρων φόρων λόγῳ ζημιῶν ἐκ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ θεομηνίας κλπ.

Νόμος 842

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Α') Ἀπαλλαγαὶ ἐνοικίων φόρου δεκάτης καὶ ἄλλων φόρων καὶ προσόδων χρήσεων 1915, καὶ 1916 ὡς καὶ φόρου κτηματικοῦ χρήσεων 1915 καὶ 1916.

"Αρθρον 1.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ φόρου τῆς δεκάτης τῆς χρήσεως τῶν ἐτῶν 1915 καὶ 1916 ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ἀπαλλάσσονται ἀναλόγου ἐνοικίου τοῦ φόρου τούτου, ἐφ' ὅσον ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι ἐκ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν ταῖς ἐνοικιασθείσιν αὐτοῖς τμήμασι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐνασκήσωσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ δικαιώματά των, εἴτε διότι κατεστράφη ὁλοσχερῶς ἢ ἐβλάβη ἐν μέρει ἡ παραγωγή, εἴτε διότι οἱ φορολογούμενοι ἐγκατέλιπον τὰς κατοικίας των χωρὶς νὰ ἐπιτραπῇ αὐτοῖς ἡ συλλογὴ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν καρπῶν, εἴτε διότι δὲν ἐπετράπη εἰς αὐτοὺς (τοὺς ἐνοικιαστὰς) ὑπὸ τῶν ἐμπολέμων ἡ ἐγκατάστασις εἰς τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσοδον καὶ ἡ ἄσκησις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν δικαιωμάτων των.

"Αρθρον 2.

Ἐπίσης ἀπαλλάσσονται ἀναλόγου ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου ἐνοικίου οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ φόρου δεκάτης τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον περιφερειῶν τῆς χρήσεως 1916, ἐφ' ὅσον ἤθελε βεβαιωθῇ, ὅτι λόγῳ τῆς μετὰ τὰς δημοπρασίας τῆς ἐνοικιάσεως τῆς δεκάτης ἐκδοθείσης ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς διατιμήσεως τῶν δημητριακῶν προϊόντων εἰς τιμὰς μικροτέρας τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῶν δημοπρασιῶν ἰσχυούσης τοιαύτης ἢ ἐν γένει τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον μέσης τιμῆς αὐτῶν, ἐπῆλθεν αὐτοῖς ζημία ἐκ τῆς ὅλης ἐνοικιάσεως.

Οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται ἡ λόγῳ ταύτης χορηγηθησομένη ἄφεσις χρέους νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1)5 τοῦ ὅλου ἐνοικίου.

"Αρθρον 3.

Οἱ φορολογούμενοι τῶν περιφερειῶν, ἐν αἷς ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τῆς κατ' ἀποκοπὴν δεκάτης, ἀπαλλάσσονται ὁλοκλήρου τοῦ φόρου τούτου τῆς χρήσεως 1916 δι' ὅσα κτήματα ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι, λόγῳ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐν γένει τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, ἐπῆλθε καταστροφὴ τῆς παραγωγῆς τῶν εἰς δεκάτην ὑποκειμένων προϊόντων των ἀνωτέρα τῶν 70 ο)ο τῆς συνήθους τοιαύτης, ἢ δὲν ἐπετράπη αὐτοῖς ἀπολύτως ἡ συλλογὴ αὐτῶν ἢ ἐστερήθησαν ὁλοσχερῶς τῆς χρήσεως αὐτῶν.

Ἐὰν δὲ ἡ ἐκ τῶν ἄνω λόγων ἐπελθοῦσα αὐτοῖς ζημία εἶνε ἀνωτέρα τῶν 30 ο)ο καὶ μέχρις 70 ο)ο, τότε ἀπαλλάσσονται τοῦ ἡμίσεος τοῦ φόρου τοῦ βαρύνοντος τὰ κτήματα, εἰς ἃ ἐπῆλθεν αὐτοῖς ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ζημία.

"Αρθρον 4.

Ἐπίσης ἀπαλλάσσονται τοῦ κτηματικοῦ φόρου τῶν χρήσεων 1915 καὶ 1916 ἢ μιᾶς τούτων, οἱ φορολογούμενοι τῶν περιφερειῶν Μακεδονίας, Ἠπείρου καὶ τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου δι' ὅσα κτήματα ἤθελον βεβαιωθῇ, ὅτι λόγῳ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, κατεστράφησαν ἢ ἐβλάβησαν σημαντικῶς, ἢ ἐγκατελείφθησαν ἀκατοίκητα ἢ ἀκαλλιέργητα.

"Αρθρον 5.

Οἱ ἐν τῷ Παλαιῷ καὶ Νέῳ Βασιλείῳ ἐνοικιασταὶ τῶν φόρων τῆς χρήσεως 1915 καὶ 1916 δημοσίων καὶ δημοτικῶν, ἐφ' ὅσον συνενοικιάζονται μετὰ τῶν δημοσίων, ἤτοι α') ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων, β') ἐπὶ τῶν δημοσίων θεαμάτων, γ' ἐπὶ τῶν σταθμικῶν καὶ μετρικῶν δικαιωμάτων καὶ δ') ἐπὶ τῆς ρητίνης ὡς καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ: 1) ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γηπέδων πρὸς λατόμησιν, 2) δικαιώματος ἐπικαρπίας δημοσίων γαιῶν καὶ ἐν γένει προσόδων δημοσίων ἢ διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κτημάτων, καὶ 3) ἰχθυοτροφείων, λιμνῶν καὶ ἀνοικτῶν θαλασσῶν ἀπαλλάσσονται ἀναλόγου ποσοῦ ἐκ τῶν ἐνοικίων, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε βεβαιωθῇ, ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἐπιστρατεύσεως μὲν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1915, ὡς ἐκ τοῦ ἀποκλεισμοῦ δὲ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1916, καὶ ἀπὸ τῆς κηρύξεως τούτων καὶ προκειμένου περὶ ἐνοικιαστῶν τοῦ Νέου Βασιλείου καὶ ὡς ἐκ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, περιωρίσθη ἡ εἰσπραξις τῶν δικαιωμάτων των καὶ ἐπῆλθεν αὐτοῖς ζημία ἐκ τῆς ὅλης ἐνοικιάσεως.

Οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ ταῦτα χορηγηθησομένη ἄφεσις χρέους νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1)8 τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου.

"Αρθρον 6.

Περὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀπαλλαγῶν ἀποφαίνονται ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεων τῶν δικαιουμένων εἰς ἀπαλλαγήν, ὑποβεβλημμένων ἢ ὑποβληθησομένων ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, αἱ παρ' ἑκάστῃ Οἰκον. Ἐφορίᾳ συνισταθησόμεναι Ἐπιτροπαί, δι' ἀποφάσεώς των κατὰ πλειονοψηφίαν ἐκδιδομένης καὶ προσηκόντως ἠτιολογημένης.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ὁρισθήσονται τὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν ἀνωτέρω Ἐπιτροπῶν καὶ τῆς τηρητέας διαδικασίας.

"Αρθρον 7.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 6 ἀποφάσεων, ὑποβαλλομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν ὑπὸ τῶν Οἰκον. Ἐφόρων ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, ἀποφαίνεται δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς της κατὰ πλειονοψηφίαν ἐκδιδομένης ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου καὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν καὶ δυναμένη νὰ ἐγκρίνῃ μεταρρυθμίζῃ ἢ ἀπορρίπτῃ ταύτας.

Τὸν Διευθυντὴν τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἁρμόδιος τμηματάρχης, τὸν δὲ πρωτοδίκην ὁ ἀμέσως ἑπόμενος κατ' ἀρχαιότητα αὐτῷ. Ὡς γραμματεὺς δὲ προσλαμβάνεται εἷς τῶν ἀκολούθων τῆς

διευθύνσεως τῶν ἀμέσων φόρων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενος.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον α' τοῦ παρόντος ἄρθρου Ἐπιτροπῆς, ἧς προεδρεύει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος, εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι διά τε τοὺς αἰτοῦντας καὶ τὸ Δημόσιον καὶ παραπέμπονται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των εἰς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα πρὸς ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 8.

Εἷς ἑκατέραν τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρθρα 6 καὶ 7 συνιστωμένων δύο ἐπιτροπῶν παρέχεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀμοιβὴ ἐκ δραχμῶν ἓξ δι' ἑκάστην ἐκδικαζομένην ὑπόθεσιν, καταναλισκομένων ἐξ ὅσου μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 9.

Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀπαλλαγαὶ χωροῦσι μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἀπεζημιώθησαν οἱ παθόντες φορολογούμενοι παρὰ τῶν ἐπενεγκόντων τὰς ζημίας στρατευμάτων ἢ τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν. Ἄλλως αἱ περὶ ἀπαλλαγῆς ἀποφάσεις, ἐφ' ὅσον τυχὸν ἐξεδόθησαν τοιαῦται, ἀκυροῦνται αὐτοδικαίως καὶ ἐπιδιώκεται ἡ εἴσπραξις τοῦ διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπεσθέντος ποσοῦ, βεβαιουμένου ἐκ νέου.

Β') Ἀπαλλαγαὶ ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν χρήσεων 1915 καὶ 1916.

Ἄρθρον 10.

Ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐπιβαλλομένου φόρου τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν, δημοσίου τε καὶ δημοτικοῦ, τῶν χρήσεων 1915 καὶ 1916 οἱ ἐν τῷ Παλαιῷ Βασιλείῳ φορολογούμενοι, δι' οὓς ἐπὶ τῇ βάσει ὑποβεβλημένων ἤδη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ εἰς ἄλλην δημοσίαν ἀρχὴν ἢ ὑποβληθησομένων ἐντὸς ἀναπροσπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἰτήσεων αὐτῶν ἢ ψηφισμάτων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων ἢ ἀναφορῶν τῶν ἀρχῶν, βεβαιώθη ἢ ἤθελε βεβαιωθῇ πλήρης καταστροφὴ τῶν ἠμητριακῶν καρπῶν καὶ λοιπῶν γεωργικῶν προϊόντων ἐκ νόσου ἢ θεομηνίας κατὰ τὰ γεωργικὰ ἔτη 1915, καὶ 1916.

Οἱ δὲ φορολογούμενοι, δι' οὓς ἤθελε βεβαιωθῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω, βλάβη ἀνωτέρα τοῦ 30% καὶ μέχρι τοῦ 70% τοῦ μέσου ὅρου τῆς συνήθους παραγωγῆς, ὡς καὶ ἐκεῖνοι δι' οὓς ἤθελε πλήρης βεβαιωθῇ καταστροφὴ μόνον τῶν πρωΐμων ἢ μόνον τῶν ὀψίμων καρπῶν, ἀπαλλάσσονται τοῦ ἡμίσεος τοῦ φόρου τούτου τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν τῶν χρήσεων τοῦ 1915 καὶ 1916.

Ἄρθρον 11.

Ὡσαύτως ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν τῆς χρήσεως 1915 καὶ οἱ φορολογούμενοι δι' οὓς ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεών των ἢ ἀναφορῶν τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι ὑπέστησαν σοβαρὰς ζημίας ἐκ καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους ἐπισυμβάσης ἐντὸς τοῦ γεωργικοῦ ἔτους 1915.

Ἄρθρον 12.

Περὶ τῆς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀπαλλαγῆς ἀποφαίνονται αἱ παρ' ἑκάστῃ Οἰκον. Ἐφορίᾳ διὰ Β. Διατάγματος συνισταμένης ἐπιτροπῆς, κατὰ πλειονοψηφίαν δι' ἠτιολογημένου πρωτοκόλλου, ἐφ' οὗ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, δικαιούμενος νὰ ἐγκρίνῃ, ἀπορρίπτῃ ἢ μεταρυθμίζῃ τοῦτο.

Ἄρθρον 13.

Γεωργοὶ κάτοχοι ἀροτριώντων κτηνῶν, καλούμενοι συνεπείᾳ ἐπιστρατεύσεως εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὡς ἐφεδροι, εἴτε αὐτοί, εἴτε συνοικούν μέλος τῆς οἰκογενείας των ἐπαγγελλόμενον τὸν γεωργὸν (ὑηλ. υἱός, ἀδελφός, γαμβρὸς καὶ ἔγγονος) ἀπαλλάσσονται τοῦ ἡμίσεος τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν τῆς φορολογικῆς περιόδου τῆς κλήσεως τῶν στρατῶν προσκλήσεώς των, ἐὰν παρέμειναν ἐν αὐτῷ ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τὸν φόρον ἀροτριώντων κτηνῶν τῆς χρήσεως 1916, καὶ εἰς τοὺς ἐπιστρατευθέντας κατὰ τὸ ἔτος 1915 ἐφέδρους.

Γ') Ἀπαλλαγαὶ ἐκ φόρου ἐπιτηδευμάτων.

Ἄρθρον 14.

1) Ἐπιτηδευματίαι καλούμενοι, συνεπείᾳ ἐπιστρατεύσεως εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ διακόπτοντες τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς:

α') Ὁλοκλήρου τοῦ φόρου τοῦ ἔτους τῆς εἰς τὸν στρατὸν προσκλήσεώς των, ἂν ἐκλήθησαν ἐντὸς τοῦ α' ἑξαμήνου, ἔστω καὶ ἂν ἀπολυθέντες τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἐπαναλάβωσι τὴν ἄσκησιν ἐντὸς τοῦ β' ἑξαμήνου τοῦ ἔτους τούτου. Ἂν ὅμως ἀπολυθέντες τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἐπαναλάβωσι τὴν ἄσκησιν ἐντὸς τοῦ α' ἑξαμήνου ἀπαλλάσσονται τοῦ ἡμίσεος τοῦ φόρου.

β') Τοῦ ἡμίσεος δὲ τοῦ ἐτησίου φόρου, ἐὰν ἐκλήθησαν ἐντὸς τοῦ β' ἑξαμήνου, ἔστω καὶ ἂν ἀπολυθέντες τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, ἐπαναλάβωσι τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Οἱ αὐτοὶ ἐπιτηδευματίαι, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιστράτευσις παρετάθη πέραν τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐκηρύχθη αὕτη, ἀπολυόμενοι τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ καὶ ἐπαναλαμβάνοντες τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀπολύσεως, ὑπαβάλλονται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐτησίου φόρου, ἂν ἐπαναλάβωσι τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των ἐντὸς τοῦ α' ἑξαμήνου, δὲν ὑπόκεινται δὲ εἰς φόρον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἂν ἐπαναλάβωσι τὴν ἄσκησιν ἐντὸς τοῦ β' ἑξαμήνου.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ὑπάγονται κατ' ἀναλογίαν καὶ οἱ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσίν των ἐπιλαμβανόμενοι τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἂν ὅμως οἱ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κληθέντες ἐξηκολούθησαν τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των δι' ἀντιπροσώπου, ἀπαλλάσσονται τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐτησίου φόρου, ἂν ἐκλήθησαν ἐντὸς τοῦ α' ἑξαμήνου, τοῦ 1)4 δὲ ἂν ἐκλήθησαν ἐντὸς τοῦ β' ἑξαμήνου, ἐφ' ὅσον αἱ ἐργασίαι των ὑπέστησαν ἀξίαν λόγου μείωσιν.

Ἂν ἡ ἐπιστράτευσις παρετάθη πέραν τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐκηρύχθη, ἐφαρμόζεται κατ' ἀναλογίαν καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη ἡ ἀνωτέρω διάταξις.

Οἱ περὶ ὧν ἡ παροῦσα παράγραφος ἐπιτηδευματίαι ἀπαλλάσσονται ὡσαύτως τῶν συνεπειῶν τοῦ ἄρθρου 14 ἐδ. γ' τοῦ ,ΓΡΜΒ' νόμου.

2) Οἱ ἰδιοκτῆται κάρρων καὶ ἁμαξῶν παντὸς εἴδους ἢ αὐτοκινήτων ὡς καὶ οἱ ἀγωγεῖς, οἱ συνεπείᾳ ἐπιτάξεως στερούμενοι τῶν μέσων τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, ἀπαλλάσσονται ὁλοκλήρου μὲν τοῦ ἐτησίου φόρου, ἐὰν ἡ ἐπίταξις ἐγένετο ἐντὸς τοῦ α' ἑξαμήνου τοῦ ἔτους, τοῦ ἡμίσεος δὲ ἐὰν ἐντὸς τοῦ β' ἑξαμήνου.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ ἀπαλλαγὴ περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐὰν τὰ ἐπισχεθέντα μεταγωγικὰ μέσα ἀντικατεστάθησαν δι' ἄλλων. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ὁ στερηθεὶς κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τῶν μέσων τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του ἐκλήθη εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὡς ἔφεδρος, δὲν χωρεῖ κατ' αὐτοῦ ὁ περιορισμὸς οὗτος.

Οἱ ὡς ἄνω ἐπιτηδευματίαι ἀπαλλάσσονται ὡσαύτως τῶν συνεπειῶν τοῦ ἄρθρου 14 ἐδαφ. γ', τοῦ ,ΓΡΜΒ' νόμου.

3) Αἱ διατάξεις τῶν § 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἔτη 1915 καὶ 1916.

4) Οἱ ὑποβληθέντες εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος χ ρ η μ α τ ι σ τ α ὶ διὰ τὰ ἔτη 1914, 1915 καὶ 1916 ἀπαλλάσσονται τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν βεβαιωθέντος φόρου, ἐὰν πρὸς τὸ τοῦ χρηματιστοῦ δὲν ἤσκησαν καὶ ἕτερον ἐπιτήδευμα ἐκ τῶν εἰς φόρον ὑπαγομένων ἢ ἤσκησαν, ἀλλ' ἐφορολογήθησαν ἰδιαιτέρως διὰ τοῦτο.

5) Αἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀπαλλα-

γαὶ χωροῦσιν ἐὰν ζητηθῶσιν παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐντὸς προθεσμιῶν ὁριζομένων διὰ Β. Διατάγματος, ἀποφασίσῃ δὲ ὑπὲρ αὐτῶν ἡ ἐκδικαστικὴ τῶν ἐνστάσεων, κατὰ τῶν καταλόγων τῶν ἐπιτηδευμάτων, Ἐπιτροπή.

6) Ἀπαλλάσσονται τοῦ 1/4 τοῦ ἐτησίου φόρου ἐπιτηδεύματος τοῦ 1915 καὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐπ' ὀνόματί των βεβαιωθέντος φόρου ἐπιτηδεύματος διὰ τὰ ἔτη 1916 καὶ 1917 οἱ δικηγόροι καὶ οἱ δικολάβοι τῆς περιφερείας τῶν Πρωτοδικείων, εἰς ἃ μὴ ἐφαρμοσθέντος τοῦ νόμου ΓΧΚΓ' (ὑπ' ἀριθ. 3623) τῆς 10 Μαρτίου 1910 περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων» ἐξακολουθεῖ νὰ ἐφαρμόζηται ὁ νόμος περὶ φόρου ἐπιτηδεύματος.

Τῆς αὐτῆς ἀπαλλαγῆς τυγχάνουσι καὶ διὰ τὰ αὐτὰ ἔτη οἱ συμβολαιογράφοι.

7) Οἱ ἰδιοκτῆται κάρρων ἢ ἀγοραίων ἁμαξῶν ἐπιδιδοντες διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἔτους 1917 τὴν κατὰ νόμον δήλωσιν μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1917 καὶ καταβάλλοντες, ἅμα τῇ ἐπιδόσει ταύτης, ὁλόκληρον τὸν ἐτήσιον φόρον, ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὴν προτελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΓΥΔ' νόμου τοῦ 1909 προσθέτου φόρου, ἀπολαύουσι δὲ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου εὐεργετήματος τῆς ἐκπτώσεως 15 ο/ο ἐπὶ τοῦ ἐτησίου φόρου.

8) Ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τῶν ἐτῶν 1916 καὶ 1917 οἱ μικροεπαγγελματίαι πρόσφυγες τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου, οἱ μὴ ἐπαρκοῦντες εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματός των λόγῳ τῶν ἐλαχίστων κεφαλαίων ἅτινα διαθέτουσι πρὸς ἄσκησιν τούτου καὶ τοῦ μικροῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν των, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεώς των ἤθελεν ἀποφανθῇ ἠτιολογημένως ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς των ἡ ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη κατὰ περιφερείας ἑκάστης Οἰκ. Ἐφορίας, ἐκ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, τοῦ ταμείου καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἢ ὑποδιευθυντοῦ ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των.

9) Ἐπίσης ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς φόρου ἐπιτηδεύματος τῆς β' ἑξαμηνίας τοῦ ἔτους 1916 οἱ ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ὁμογενεῖς πρόσφυγες, οἱ ἀσκοῦντες ἐπιτήδευμα ἐν ταῖς Νέαις Χώραις.

10) Πρὸς ἀπαλλαγὴν των οἱ ἀνωτέρω πρόσφυγες ἐπιτηδευματίαι δέον νὰ προσαγάγωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον πιστοποιητικὸν τῆς ταυτότητός των, συντασσόμενον ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ χορηγούμενον αὐτοῖς ὑπὸ τῆς παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Διευθύνσει τῆς Περιθάλψεως τῶν προσφύγων ἑδρευούσης εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, δεόντως τεθεωρημένον ἢ παρ' ἄλλης ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Ἄρθρον 15.

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 τοῦ νόμου 108 τοῦ ἔτους 1913 καὶ 6 τοῦ νόμου 337 τοῦ ἔτους 1914 προθεσμίαι πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἢ ἐπιστροφὴν φόρου ἐπιτηδεύματος, συμφώνως πρὸς τοὺς ἀνωτέρω νόμους, παρατείνεται μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1917.

Ἐπίσης παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1917 ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 553 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1914 ὁρισθεῖσα προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων ὑπὸ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου 553 φορολογουμένων τῶν Νέων Χωρῶν.

Δ') Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 16.

Αἱ διὰ τοῦ νόμου τούτου ὁριζόμεναι ἀπαλλαγαὶ ἐν γένει ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς καταβαλόντας τὴν ὀφειλήν των, ἐπιστρεφομένου αὐτοῖς τοῦ ἐπὶ πλέον πληρωθέντος, παρὰ τοῦ Δημοσίου μὲν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐπιστροφῆς δημοσίου φόρου ἢ προσόδου, παρὰ τῶν δήμων δὲ ἢ κοινοτήτων, εἰς οὓς διαβιβάζεται ἀπόσπασμα τῆς ἀπαλλακτικῆς ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δημοτικῶν τοιούτων, πλὴν τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν σφαζ. ζώων τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Λαυρεωτικῆς, ὅστις ὡς καὶ ὁ τῶν χρήσεων 1913 καὶ 1914 ἐπιστρέφεται, ἐφ' ὅσον συντρέχει περὶ τούτου περίπτωσις, ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκπιπτόμενος ἐκ τῆς κατὰ τὸν νόμον ΒΧΟΓ' τοῦ 1903 κατανεμηθησομένης τοῖς δήμοις εἰσφορᾶς τῶν χρήσεων 1916 ἢ 1917.

Ἄρθρον 17.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται 1) τὸ ὑπ' ἀριθ. 2164 τῆς 8 Ἀπριλίου 1917 Διάταγμα τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης «περὶ ἀπαλλαγῶν ἐξ ὀφειλομένων τιμημάτων ἐκχωρήσεων (ἐνοικίων) φόρου δεκάτης 1916 κλπ.» καὶ 2) τὸ ὑπ' ἀριθ. 361 τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1916 Διάταγμα τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης «περὶ ἀπαλλαγῆς τῆς πληρωμῆς φόρου ἐπιτηδεύματος τῆς Β' ἑξαμηνίας τρέχ. ἔτους 1916 τῶν ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἀσκούντων ἐπιτήδευμα ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ὁμογενῶν πρόσφυγων» καὶ 3) πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 18.

Διὰ Β. Διατάγματος δύνανται νὰ κανονίζωνται ἑκάστοτε αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρξηται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ νόμος οὗτος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

---

(10)

Περὶ συστάσεως «Διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τοῦ δασμολογίου καὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων».

Νόμος 843

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου θέλει συσταθῇ διὰ Β. Διατάγματος, προκληθησομένου ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐπιτροπή, ὑπαγομένη εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ λειτουργοῦσα μονίμως ὑπὸ τὸν τίτλον «Διαρκὴς Ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην τοῦ Δασμολογίου καὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων».

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συνίσταται·

α') Ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς Προέδρου·

β') Ἐκ πέντε ἕως ἐννέα ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῆς Γεωργίας, καὶ

γ') Ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Δημοσίας οἰκονομίας καὶ Στατιστικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην προστίθενται ἐννέα ἕτερα μέλη, ὧν τὰ τρία ὁρίζονται ἀνὰ πᾶσαν διετίαν ἐκ Βουλευτῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τὰ δὲ ἕτερα ἓξ ἐκλέγονται ἀνὰ πᾶσαν διετίαν ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπι-

τροπῆς, ἐκ τῶν ὑποδειχθησομένων ὑπὸ τῶν Ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ συλλόγων τῆς Χώρας ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας ἐν ἐλλείψει τοιαύτης ὑποδείξεως.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς Βουλῆς, τὰ ὁρισθέντα ἐκ Βουλευτῶν μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπληροῦσι τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολὴν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Συνόδου τῆς ἑπομένης Περιόδου, ὅτε δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσιν.

Ἐν περιπτώσει παραιτήσεως ἢ ἀποχωρήσεως μέλους τινος ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζεται ἀντικατάστασις αὐτοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Καθήκοντα μονίμου γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενος ὑπάλληλος τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καὶ ὁ ἐπίσης ὁριζόμενος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τάσσεται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποδεέστερον προσωπικόν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα, ἤτοι α') δασμολογικῶν, β') ἐμπορικῶν συμβάσεων, καὶ γ') τελωνιακῶν νόμων. Ὁ πρόεδρος ἑκάστου τῶν τμημάτων ἐκλέγεται παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, εἶναι δ' ἐν ταὐτῷ καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω σειρὰν τῶν τμημάτων.

Διὰ Β. Διατάγματος κυρωθήσεται λεπτομερὴς κανονισμὸς τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἔργων τῆς Ἐπιτροπῆς, παρ' αὐτῆς συνταχθησόμενος καὶ ὑποβληθησόμενος εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀναγραφῇ πίστωσις ἄχρι δραχμῶν 10,000 κατ' ἔτος, διατεθησομένων εἰς ἀποζημιώσεις καὶ δαπάνας τῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΓΦΙΒ' (ὑπ' ἀριθ. 3512) τῆς 4 Ἰανουαρίου 1910 ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὴν διὰ τοῦ νόμου τούτου συνισταμένην Ἐπιτροπήν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

---

(11)

Περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου τῶν ἐργασιῶν τῶν νομοπαρασκευαστικῶν ἐπιτροπειῶν καὶ ἀνασυγκροτήσεως αὐτῶν.

Νόμος 846

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὰς συμφώνως τοῖς νόμοις ΓΨΝΗ' καὶ 510 ὑφισταμένας νομοπαρασκευαστικὰς Ἐπιτροπείας, παρέχεται προθεσμία πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν μέχρι τῆς 31 Μαΐου 1919.

Ἄρθρον 2.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀνασυγκρότησις ἁπασῶν ἢ ἐνίων τῶν εἰρημένων Ἐπιτροπειῶν. Κατὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν ταύτην ἢ καὶ βραδύτερον εἶναι δυνατὴ ἡ προσθήκη καὶ τεττάρτου μέλους εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας Ἐπιτροπείαν.

Ὡς πρὸς τὴν παραιτέρω ἀντικατάστασιν τῶν ἀποχωρούντων ἢ ἐκλειπόντων ἐφαρμόζεται ἡ Διάταξις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 510.

Ἄρθρον 3.

Ἡ καταβλητέα εἰσέτι ἀποζημίωσις εἰς τὰ νῦν ὑφιστάμενα μέλη τῶν Ἐπιτροπειῶν, ἅτινα δὲν θὰ περιληρθῶσιν εἰς τὰς ἀνασυγκροτουμένας Ἐπιτροπείας, κανονίζεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου, ἡ δ' ἀποζημίωσις τῶν νέων κατὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν διοριζομένων μελῶν ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἀντικαθιστωμένου μέλους. Ἂν πλείονα τοῦ ἑνὸς μέλη ἀντικατασταθῶσιν ἐν Ἐπιτροπείᾳ τινί, ἅπαντα τὰ νέα μέλη λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ μεῖζον ὑπόλοιπον ἀμοιβῆς ἀντικαθιστωμένου μέλους. Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ διορισθησομένου τυχὸν τετάρτου μέλους ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας Ἐπιτροπείᾳ προσδιορίζεται ἐν τῷ Β. Διατάγματι τοῦ διορισμοῦ, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς δώδεκα χιλιάδας.

Ἡ ἀποζημίωσις δι' ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ ἀστικοῦ κώδικος ὁρίζεται εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας, ἄνευ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ νόμου 510 διακρίσεως εἰς ἐμμίσθους δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ μὴ τοιούτους.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προεδρία ἁπασῶν τῶν νομοπαρασκευαστικῶν Ἐπιτροπειῶν δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς νομομαθῆ, ὁριζόμενον διὰ Β. Διατάγματος, ὅστις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀσκεῖ πάντα τὰ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ὡς Πρόεδρον τῶν Ἐπιτροπειῶν, ἀνήκοντα δικαιώματα καὶ καθήκοντα.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἢ ὁ ὡς ἄνω ἀντ' αὐτοῦ διοριζόμενος πρόεδρος, δικαιοῦται νὰ κανονίζῃ τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῶν συνεδριάσεων ἑκάστης Ἐπιτροπείας, τὴν κατανομὴν τῆς ὕλης μεταξὺ τῶν Εἰσηγητῶν καὶ τὰς τακτέας αὐτοῖς προθεσμίας, ὧν ἡ ἀθέτησις ὡς καὶ αἱ κατὰ τὰς συνεδριάσεις συνεχεῖς ἢ μὴ ἀπουσίαι συνεπάγονται τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1911 Β. διατάγματος, καὶ νὰ καθορίζῃ κατ' οἰκείαν κρίσιν τὰ καταβλητέα, εἴτε εἰς ἅπαντα τὰ μέλη εἴτε καὶ εἰς τινα τούτων ἀπέναντι ἀποζημιώσεων ποσά, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 510 τῆς 21 Νοεμβρίου 1914, καταργουμένου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΓΨΝΗ' τῆς 17 Φεβρουαρίου 1911 καθιστα μένου συμβουλίου.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(12)

Περὶ φυλακῶν.

Νόμος 847

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Διάκρισις φυλακῶν.

Αἱ ὑπάρχουσαι φυλακαὶ διακρίνονται εἰς Ἐπανορθωτικὰς, Ἐγκληματικὰς καὶ Σωφρονιστήρια.

Εἰς τὰς ἐπανορθωτικὰς, λειτουργούσας ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου, κρατοῦνται εἰς χωριστὰ τμήματα οἱ ὑπόδικοι καὶ οἱ καταδικασθέντες εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς φυλακῆς.

Εἰς τὰς ἐγκληματικὰς καὶ τὰ Σωφρονιστήρια κρατοῦνται οἱ καταδικασθέντες εἰς ἐγκληματικὰς ποινὰς καὶ ὁ ἁρμόδιος Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν τοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἐκδόσαντος τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν προσδιορίζει τὴν ἐγκληματικὴν φυλακὴν ἢ τὸ Σωφρονιστήριον, εἰς ὃ δέον νὰ μεταχθῇ εὐθὺς ὡς ἡ ἀπόφασις καταστῇ ἀμετάκλητος.

Γυναῖκες καταδικασθεῖσαι εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν ἔλαττον τῶν ἓξ μηνῶν, κρατοῦνται εἰς ἴδια τμήματα τῶν ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν, ἐφ' ὅσον δὲν λειτουργοῦσι χωρισταὶ γυναικεῖαι φυλακαὶ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου. Καταδικασθεῖσαι δὲ εἰς μεγαλητέραν ἐπανορθωτικὴν ποινὴν εἴτε εἰς ἐγκληματικήν, κρατοῦνται εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις Κεντρικὰς Γυναικείας φυλακὰς καὶ διατάσσει τὴν ἐκεῖσε μεταγωγὴν των ὁ ἁρμόδιος Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐκδόσαντος τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν.

Ἀνήλικοι καταδικασθέντες εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν ἔλαττον τῶν ἓξ μηνῶν κρατοῦνται εἰς ἴδια τμήματα τῶν ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν, καταδικασθέντες δὲ εἰς μεγαλειτέραν ἐπανορθωτικὴν ποινὴν εἴτε εἰς ἐγκληματικὴν, κρατοῦνται εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Σωφρονιστήριον Ἀβέρωφ καὶ διατάσσει τὴν ἐκεῖ μεταγωγήν των ὁ ἁρμόδιος Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐκδόσαντος τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν.

Ἀνήλικοι καὶ γυναῖκες, ὑπόδικοι δυνάμει βουλευμάτων τῶν ἐν Ἀθήναις δικαστικῶν συμβουλίων, εἴτε κατάδικοι καταδικασθέντες δι' οἱανδήποτε ποινὴν ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις δικαστηρίων κρατοῦνται ἐν Ἀθήναις, οἱ ἀνήλικοι εἰς τὸ Ἐφηβεῖον Ἀβέρωφ καὶ αἱ γυναῖκες εἰς τὰς Κεντρικὰς Γυναικείας φυλακάς.

Οἱ διὰ χρέη συλλαμβανόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ τὰς τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν πρὸς τοὺς δήμους καθυστερούντων, κρατοῦνται εἰς χωριστὰ τμήματα τῶν ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσιν ἴδιαι φυλακαὶ ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 2.

Ἐφορεία τῶν φυλακῶν.

Ἡ Ἀνωτάτη Διοίκησις τῶν φυλακῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ἡ δὲ ἄμεσος ἐπαγρύπνησις καὶ ἐποπτεία ἐπὶ τούτων, εἰς ἐφορείαν ἀποτελουμένην ἀπὸ τὸν Νομάρχην, ὡς Πρόεδρον καὶ τὸν Πρόεδρον καὶ Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν, ὅταν ἡ φυλακὴ εὑρίσκεται ἐν τῇ ἕδρᾳ Νομαρχίας, ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς Πρόεδρον, τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ τὸν δήμαρχον ἢ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, ὅταν ἡ φυλακὴ εὑρίσκεται ἐν τῇ ἕδρᾳ μόνου Πρωτοδικείου, ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην, ὡς Πρόεδρον, τὸν ἀστυνόμον καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, ὅταν ἡ φυλακὴ εὑρίσκεται μόνον ἐν τῇ ἕδρᾳ Εἰρηνοδικείου, ὅπου δὲ δὲν ἐδρεύει καὶ Εἰρηνοδικεῖον συγκροτεῖται κατὰ τὴν α' περίπτωσιν.

Ἡ ἐφορεία τῶν φυλακῶν ἐποπτεύει ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τούτων, ἐπὶ τῆς διαίτης τῶν κρατουμένων καὶ ἐπὶ τὴν τήρησιν τῶν νόμων καὶ Β. Δ. τῶν ἀφορώντων τὰς φυλακὰς καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἄρθρον 3.

Προσωπικὸν τῶν φυλακῶν.

Τὸ προσωπικὸν τῶν φυλακῶν ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἕνα ἐπιστάτην, ὅστις διευθύνει ταύτας καὶ ἀπὸ δύο ἕως πέντε φύλακας, ἐφ' ὅσον δὲ ὑφίστανται ἀνάγκη δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἷς ἰατρός, εἷς ἱερεύς, εἷς νοσοκόμος καὶ εἷς ὑπηρέτης.

Ἐπιστάται διορίζονται : α') οἱ διατελέσαντες διευθυνταὶ Σωφρονιστηρίων, β') οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου, γ') οἱ προϋπηρετήσαντες ὡς τοιοῦτοι ἐπὶ διετίαν, δ') οἱ ἀπόστρατοι ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, μετὰ πιστοποίησιν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἢ τῶν Ναυτικῶν περὶ τῆς χρηστῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας των, καὶ ε') οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς ἐπιστάται Γραμματεῖς ἐν Κρήτῃ· οἱ ὑπάρχοντες δὲ διατηροῦνται ἐπὶ τῷ μισθῷ ὃν λαμβάνουσιν ἤδη.

Φύλακες διορίζονται : α') οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς στρατιῶται ἐν τῷ στρατῷ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης εἴτε ὡς χωροφύλακες, β') οἱ ἀπόστρατοι ὑπαξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, μετὰ πιστοποίησιν περὶ τῆς ἐν τῷ στρατῷ ἀμέμπτου διαγωγῆς των, καὶ γ') οἱ προϋπηρετήσαντες ὡς τοιοῦτοι ἐπὶ διετίαν.

Ὁ μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν φυλακῶν ὁρίζεται κατὰ μῆνα, τοῦ ἐπιστάτου δραχμὰς ἐνενήκοντα, τῶν φυλάκων δραχ. 60, τοῦ ἰατροῦ ἀπὸ δραχ. 50—150, διὰ τὰς ἐν Ἀθήναις φυλακὰς, καὶ ἀπὸ 30—50 δραχ. διὰ τὰς λοιπὰς καὶ τοῦ ἱερέως, ὑπηρέτου καὶ νοσοκόμου δραχ. 40. Ἐφ' ὅσον δὲ οἱ διοριζόμενοι τυγχάνουσι συνταξιοῦχοι, λαμβάνουσι πρὸς τῇ συντάξει των ὡς ἀποζημίωσιν τὸ ἥμισυ τοῦ ὡς ἄνω καθορισθέντος μισθοῦ.

Πρὸς διεύθυνσιν τῶν ἐχόντων ἴδια καταστήματα γυναικείων φυλακῶν διορίζεται μία ἐπιστάτρια, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 30—50 δραχμῶν, ὅπου δὲ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐπιστατρίας ἐκτελεῖ ἡ ἰδιοκτήτρια τοῦ καταστήματος τῶν φυλακῶν, οὐδεμία ἀποζημίωσις ἢ ἀντιμισθία πλέον τοῦ λαμβανομένου μισθώματος χορηγεῖται.

Πρὸς διεύθυνσιν τῶν ἐχόντων ἴδιον κατάστημα φυλακῶν διὰ χρέη διορίζεται εἷς ἐπιστάτης, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἐνενήκοντα (90).

Ἐν τοῖς τόποις ὅπου ὑπάρχουσι πλείονα τοῦ ἑνὸς καταστήματα φυλακῶν δύναται νὰ διευθύνῃ πάντα ταῦτα ὁ ἐπιστάτης τῶν ἐγκληματικῶν ἢ ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν.

Τοὺς ἐπιστάτας τῶν φυλακῶν κωλυομένους ἢ ἀπόντας ἀναπληροῦσι προσωρινῶς ἕτεροι ἔμμισθοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, διοριζόμενοι ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν τῆς περιφερείας ἔνθα αἱ φυλακαί.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν φυλακῶν διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Νομάρχου τῆς περιφερείας ἔνθα ἡ φυλακή, καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν τῆς αὐτῆς περιφερείας. Ἅμα δὲ τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 4.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ προσωπικοῦ.

Πᾶσα παράβασις καθήκοντος, ἀμέλεια ἢ ἀπρεπὴς διαγωγὴ τῶν ὑπαλλήλων τῶν φυλακῶν ἐπάγεται ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τοῦ παραπτώματος τὰς ἑξῆς πειθαρχικὰς ποινὰς: α') ἐπίπληξιν, β') πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 100, γ') πρόσκαιρον ἀπόλυσιν μέχρι δύο μηνῶν, καὶ δ') ὁριστικὴν ἀπόλυσιν. Οἱ ὁριστικῶς ἀπολυόμενοι δὲν δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς των.

Αἱ ἄνω ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἴτε καὶ τῇ προτάσει τῆς Ἐφορίας τῶν φυλακῶν, εἴτε καὶ ἀπ' εὐθείας, μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν εἰς ἀπολογίαν τοῦ

ὑποπεσόντας εἰς παράπτωμα ὑπαλλήλου καὶ ἐν ἀνάγκῃ μετὰ ἀνάκρισιν.

Ἄρθρον 5.

Διατροφή.

Πρὸς διατροφὴν τῶν κρατουμένων ἐνδεῶν ὑποδίκων καὶ καταδίκων χορηγεῖται ἡμερησίως ὑπὸ τοῦ δημοσίου 200 δράμια ἄρτου καὶ ὄψα λεπτῶν τριάκοντα, δυναμένων αὐξηθῶσι διὰ Β. Δ. ἐν ἀρχῇ ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους. Ἅμα δὲ διὰ τὴν πλύσιν τῶν ἐνδυμάτων των μέχρι μιᾶς δραχμῆς κατὰ μῆνα. Προκειμένου ὅμως περὶ ἀσθενῶν δίδεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ πρότασιν τῆς Ἐφορείας, διατροφὴ ἐπὶ πλέον μέχρι μιᾶς δραχμῆς καθ' ἑκάστην.

Ἡ προμήθεια τοῦ ἄρτου καὶ ἡ ἐργασία τῆς πλύσεως διατίθενται διὰ μειοδοτικῆς δημοπρασίας, ἡ ἀξία δὲ τῶν ὄψων εἴτε παρέχεται τοῖς κρατουμένοις ἀμέσως εἴτε διατίθεται διὰ τὴν παροχὴν συσσιτίου εἰς τούτους.

Ἄρθρον 6.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ κρατουμένων.

Οἱ ἐν τῇ φυλακῇ κρατούμενοι τιμωροῦνται α') ἕνεκα κραυγῆς, ἀπειθείας, ὕβρεων καὶ ἐρίδων δι' ἐγκλείσεως εἰς σκοτεινὸν δωμάτιον χρησιμεῦον ὡς πειθαρχεῖον καὶ εἰς δίαιταν ἄνυδρον μέχρι πέντε ἡμερῶν· β') ἕνεκα βίας συνοδευομένης μὲ αἰκίας κατὰ καταδίκων καὶ ἕνεκα ἀκουσίας βλάβης ἀντικειμένων τῶν φυλακῶν εἰς τὴν αὐτὴν ποινήν, αὐξανομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν μέχρι δέκα καὶ ἐν ὑποτροπῇ μέχρις εἴκοσι, γ') ἕνεκεν ἀπειληπτικοῦ ἢ ὑβριστικοῦ τρόπου πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν φυλακῶν καὶ ἕνεκα ἀπειρίας βραπετεύσεως εἰς τὴν αὐτὴν ποινήν, αὐξανομένων τῶν ἡμερῶν μέχρις ἑνὸς μηνός, δ') ἕνεκα ὑφαιρέσεως εἴτε βλάβης ἑκουσίας ἀντικειμένων τῶν φυλακῶν εἰς τὰς ἄνω ποινὰς τῆς ἐγκλείσεως καὶ τῆς ἀνύδρου διαίτης μέχρι δέκα ἡμερῶν καὶ εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς τιμῆς τοῦ ἀντικειμένου καὶ ε') ἕνεκα σπουδαίων λόγων ἀφορώντων τὴν ἀσφάλειαν τῶν φυλακῶν ἐπιβάλλεται ἐπὶ πλέον καὶ δέσμευσις.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ποινῶν τῆς ἐγκλείσεως καὶ τῆς ἀνύδρου διαίτης δέον νὰ διακόπτηται κατὰ πενθήμερον ἐπὶ δύο ἡμέρας.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ κατὰ τῶν κρατουμένων ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου τῶν φυλακῶν, ὅστις ὀφείλει ἀμελητὶ νὰ τὰς ἀναγγέλλῃ ἐγγράφως εἰς τὴν Ἐφορείαν τῶν φυλακῶν, ἥτις ἀποφαίζει περὶ τούτων ὁριστικῶς, δυναμένη νὰ ἐλαττώσῃ ἢ αὐξήσῃ ταύτας.

Ἄρθρον 7.

Μεταγωγαί.

Μεταγωγὴ καταδίκου ἢ ὑποδίκου ἀπὸ μιᾶς φυλακῆς εἰς ἄλλην ἐπιτρέπεται μόνον ἕνεκεν λόγων ἀσφαλείας ἢ ἐλλείψεως χώρου, τῇ διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν καὶ ἐν ἀπολύτῳ βίᾳ, μετὰ πρότασιν ἁπλῆν τοῦ διευθύνοντος τὴν φυλακήν.

Μεταγωγὴ καταδίκου ἢ ὑποδίκου ἀπὸ μιᾶς φυλακῆς εἰς ἄλλην, δύναται νὰ γίνῃ καὶ δι' οἰκογενειακοὺς ὅλως λόγους, τῇ διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ πρότασιν τῆς Ἐφορείας τῶν φυλακῶν καὶ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, τὰ ἔξοδα ὅμως τῆς τοιαύτης μεταγωγῆς βαρύνουσι τὸν μεταγόμενον, καὶ προκαταβάλλονται ὑπὸ τούτου εἰς τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς συνοδείας, ὑποχρεούμενον νὰ λογοδοτήσῃ εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν φυλακῶν, ὅπου παραδίδεται ὁ κατάδικος, δι' ὃ καὶ ἐν τῇ προτάσει τῆς Ἐφορείας τῇ σχετικῇ καθορίζονται ταῦτα, ὑπολογιζομένων τῶν ἐξόδων τούτων καὶ τῶν συνοδῶν φρουρῶν του.

Αἱ ὡς ἄνω μεταγωγαὶ καταδίκων ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται μόνον ἀπὸ φυλακῆς εἰς φυλακὴν τοῦ αὐτοῦ εἴδους, λογιζομένων διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῶν ἐγκληματικῶν φυλακῶν καὶ τῶν Σωφρονιστηρίων ὡς τοῦ αὐτοῦ εἴδους· κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται μεταγωγὴ καταδίκου ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ἀπὸ Ἐγκληματικῆς φυλακῆς ἢ Σωφρονιστηρίου εἰς Ἐπανορθωτικήν, ἐφ' ὅσον ὑπολείπεται πρὸς ἔκτισιν ποινὴ μικροτέρα τῶν τριῶν ἐτῶν.

Δύναται ἐπίσης, ἐν περιπτώσει ἀσθενείας καταδίκου ἢ ὑποδίκου τινός, βεβαιουμένης ὑπὸ ἐκθέσεως δύο Ἰατρῶν, νὰ διατάξῃ ὁ ἁρμόδιος Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν, τῇ προτάσει τοῦ διευθύνοντος τὴν φυλακὴν ἔνθα κρατοῦνται καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν, τὴν εἰς τὸ ἐγγύτερον νοσοκομεῖον μεταγωγήν του καὶ τὴν ἐπαναφορὰν εἰς τὴν αὐτὴν φυλακὴν μετὰ τὴν νοσηλείαν ὑπὸ ἀσφαλῆ φύλαξιν· πλὴν ἐν ἀπολύτῳ βίᾳ, ὅταν προφανὴς ὁ κίνδυνος τοῦ ἀσθενοῦς ἐκ τῆς βραδύτητος διατάσσει τὴν μεταγωγὴν διὰ φυλάκων τοῦ καταστήματος ὁ Διευθυντὴς τῶν φυλακῶν καὶ τὸ ἀναγγέλλει τὸ ταχύτερον εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν ὅστις δύναται νὰ διατάξῃ ἄλλως.

Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης μεταγωγῆς καταδίκου ἢ ὑποδίκου, ὅπως ἐμφανισθῇ ὡς μάρτυς εἴτε κατηγορούμενος ἐνώπιον ἀρχῆς ἢ Δικαστηρίου ἄλλου τόπου, διατάσσει τὴν μεταγωγὴν καὶ τὴν μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἐπαναφορὰν του ἐν ταῖς αὐταῖς φυλακαῖς ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν τοῦ τόπου τῆς κρατήσεώς του, συνεπείᾳ τῆς πρὸς τοῦτον ἀποσταλλομένης σχετικῆς κλήσεως.

Ἄρθρον 8.

Περὶ καταστημάτων φυλακῶν.

Τὰ καταστήματα τῶν φυλακῶν καὶ τὸ εἶδος τούτων ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 9.

Γενικαὶ διατάξεις.

Διὰ Β. διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, θέλουσι καθορισθῇ εἰδικώτερον αἱ διατάξεις τῶν ἄνω ἄρθρων καὶ πάντα τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῶν φυλακῶν καὶ τὸ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ.

Τὰ Σωφρονιστήρια Ἀβέρωφ, Συγγροῦ, Καλαμίου, Κερκύρας, καὶ αἱ Κεντρικαὶ γυναικεῖαι φυλακαὶ θὰ ἐξακολουθῶσι νὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν ἤδη κειμένων νόμων διὰ ταῦτα, πλὴν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 7 ὡς καὶ ἡ περὶ παροχῆς ἄρτου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου θὰ ἐφαρμόζωνται καὶ ἐπὶ τούτων.

Ἐπίσης αἱ διατάξεις τοῦ προσωπικοῦ καὶ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν κατὰ τούτου τοῦ παρόντος νόμου δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τὰς φυλακὰς ὅπου ἤθελον εἰσαχθῇ αἱ διατάξεις, τοῦ νόμου ΓᾠΑΖ' ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ 160 καὶ τοῦ νόμου 123.

Διὰ τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται οἱ νόμοι ΑΣΝΙ', ΑΣΝΖ', ΑΤΛ' (1885), ΑΦΚ', ΑΦΙΗ' (1887) καὶ ὁ ΓΦΑΗ' τοῦ 1910 καὶ τὰ σχετικὰ διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τούτων, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει διάταξις οἱουδήποτε νόμου, ἐφ' ὅσον ἀντίκεινται εἰς τοῦτον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ κωδικοποιήσῃ διὰ Β. διατάγματος μετὰ τοῦ παρόντος νόμου, τὰς ἐν ἰσχύϊ μόνον διατάξεις τὰς διαλαμβανομένας εἰς τοὺς νόμους ΒΥΚΒ' (1896), ΓᾠΑΖ' (1911), 123 (1913) καὶ 160 (1914), μεταβαλλομένης τῆς σειρᾶς καὶ τῆς ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ τίτλων τούτων, εἰς ἕνα ἑνιαῖον νόμον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, ὁδὸς Καποδιστρίου ἀριθ. 32.